

PARAULA I VIDA

Entrem a la Quaresma

Us invito a entrar amb il·lusió i interès a la Quaresma, temps de canvi i de conversió, temps de retornar a Déu, que és el bé més important que podríem desitjar i fruit a la terra. No sabem exactament quan va començar un temps així, de preparació a la Pasqua, però estem segurs que abans que unes disposicions canòniques, aquest temps va sorgir del sentit i cristià i del seu geni sobrenatural, deia el beat Cardenal Ildefons Schuster.

Quaranta dies que ens preparen a la Pasqua i que representen el número misteriós dels dies que Jesús va passar fam al desert i dels anys viscuts pel poble hebreu, guiat per Moisès, caminant cap a la Terra Promesa. L'Església sempre camina cap a la Pasqua, anhela millorar

la vivència de la fe i del testimoni cristianisme, fent cas dels ensenyaments de Jesús (rellegim Mateu 6), retorna, a l'inici de la Quaresma, sobre aquestes tres paraules clau: **almoïna, oració i dejuni**. Les podríem reprendre també nosaltres. En si mateixes no tenen valor, i poden portar l'home a omplir-se d'orgull pel que sap fer bé: «les meves obres bones», quan nosaltres sabem que només Déu és Bo i només Ell fa les coses bones, omplint-les de la seva Bondat! Ell ens ha de canviar el cor!

Avui, es dóna culte al cos, es prediquen dietes de salut, s'adora el diner, i es busquen les accions que puguin fer-nos sentir autojustificats. Hi ha por al silenci i el soroll ofega les crides interiors de l'Esperit i de la consciència. En aquestes temptacions s'hi amaga una veritat que Jesús revela: necessitem oració, almoïna i dejuni, perquè són camins privilegiats per trobar Déu, i en Ell, trobar-nos a nosaltres mateixos.

1. **L'almoïna:** donar qualsevol cosa de nosaltres (no només diners, sinó també temps, consol, consell...) a qui ho necessita. Serem més autèntics, més rics de les riqueses que no pesen i que no es deterioren amb el temps. I podrem ajudar els qui pateixen. L'almoïna allibera i fa feliç!

2. **L'oració:** no és un temps per centrar-nos en nosaltres mateixos sinó totalment en Déu i en les coses espirituals. La reflexió sobre els nostres problemes, límits, pecats ens ajudarà, certament, però ens cal meditar sobretot el que Déu fa i ha fet per nosaltres, per cada un de nosaltres. I agrair-ho. Meditem el Parenostre, llegim un trosset de l'Evangeli cada dia, estimem el temps de silenci que ens obre a demanar, a adorar, a estimar. I així ens obrirem a una esperança real i capaç d'iniciativa.

3. **El dejuni:** no abusar del menjar per poder estar més lliure per trobar Jesús en l'oració i en els germans. Dejunar per també compartir solidàriament, i per trobar temps per al silenci, la lectura de la Paraula de Déu i el servei.

En Jesús no hi ha cap menyspreu a la vida, a les coses o als aliments. Va ser anomenat golut i bevedor perquè participava en banquetes, obria els ulls a les flors, als animals, al rostre dels homes i les dones. Però a la vegada ens va ensenyar el bé més preciós, la llibertat. Tot és bo però res no pot ocupar el lloc de Déu. Hi ha un sol Senyor, i Ell ha de ser la nostra única font de Vida.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Cinquantenari d'una gran revista litúrgica

► El passat 11 de febrer, al Seminari Conciliar, es va celebrar el cinquantenari de la revista de litúrgia *Phase*, fundada per Mons. Pere Tena i editada pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona. És una revista en llengua castellana que ha assolit un gran prestigi internacional en la seva especialitat. En primer lloc, es va celebrar l'Eucaristia a la capella del Seminari, presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach, que pronuncià l'homilia i va fer referència als mèrits d'aquesta publicació. Seguí un acte acadèmic en el qual varen intervenir el Dr. Jaume Fontbona, president del CPL i director de *Phase*; Mons. Pere Tena, que parlà sobre l'itinerari pastoral seguit per la revista; i Mons. Julián López, que dedicà la seva ponència al «Futur de la pastoral litúrgica: reptes i esperances». En la foto, d'esquerra a dreta, Ramiro González, Josep Urdeix, Julián López (bisbe de León), Pere Farnés, Joan-Enric Vives (arquebisbe d'Urgell) i Xavier Parés.

GLOSSA

Respondre a la crida

Fa unes setmanes parlàvem d'un jove de vint anys que començà un procés de discerniment. Volia cercar, a la llum de l'Evangeli, la voluntat de Déu en la seva vida. Començà llegint la seva història personal en el camí ja recorregut, discernint en el present les concrecions que es presentaven. Escriu el jove: «Les pors i els dubtes apareixen quan veig que algunes de les opcions concretes que se'm plantegen en la pregària són d'un lliurament en què cal deixar la família, la que m'ha vist créixer i la que jo podria formar; deixar coses materials, possibilitats que havia pensat, anhels justos... Veig, també, com la Paraula de Déu convida a respondre amb generositat a l'hora de treballar pel Regne; veig els meus companys que no coneixen Jesús, alguns desorientats i buscant sentit on difícilment el trobaran; veig la necessitat de fer present en el món l'Evangeli i la seva actualitat; veig la necessitat de preveres que, continuant la missió de Jesucrist en l'Església, apleguin els creients per celebrar l'Eucaristia... veig, veig...»

«Quan considero el que Déu em pot voler dir, llegint en la meua vida quotidiana, temo, però, condicionar els fets amb les meves pors i dubtes. He d'alliberar-me

de condicionaments i ser molt sincer amb mi mateix i amb Déu Pare, que em demana concretar la vocació cristiana, la crida, que s'inicià el dia que em van batejar i que cerco més intensament des de fa dos anys, des del dia que, amb els companys i companyes, vaig rebre el sacrament de la confirmació. Quan m'arribi l'hora de la mort, voldria somriure tot recordant el que he fet durant la vida al servei de la construcció del Regne de Déu.»

Aquest jove vol seguir Jesús, trobar la seva voluntat. És hora de continuar pregant, de demanar a Jesús que estigui disposat a deixar tot el que calgui; hora de demanar, de fer silenci per dialogar: Senyor, que sàpiga escoltar: què vols de mi, com he de col·laborar amb tu en la tasca del Regne. Senyor, dóna'm la teva força perquè ho desitgi. «Jesús digué a Simó: No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes. Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir» (Lc 5,10-11).

Fer experiència de Déu, demanar la seva gràcia, l'auxili que dóna perquè cadascú respongui a la seva vocació.

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

► «Jo mai havia oït una Missa com aquella. El Sacrifici era allí present, viu i sagrant, com si el Crist tornés a morir pels homes, i altra vegada en el Cenacle hagués deixat el seu Cos i la seva Sang en el Pa i el Vi. El Pa i el Vi semblaven fets de fresc: l'Hòstia semblava palpitant, i el Vi, a l'ésser abocat al calze a la llum del sol, semblava sang que rajava. Jo mai havia oït una Missa com aquella. I estic ben cert que tots els qui érem allí, davant del sacrifici celebrat en la pobra mesa de fusta blanca, davant del Crist maltractat, que era tot son ornament, entre la pols i la runa i el vent i el sol que entraven, i sentint encara entorn nostre el rastre de destrucció que tan de poc havien passat per aquell mateix aire, on tornava a fer-se present el Sacrifici...»

(L'Església cremada. La Veu de Catalunya, 18-12-1909)

DIUMENGE I DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «¿Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?» La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que, si un dia en menjàveu, se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

▶ Salm responsorial (50)

R. *Compadiu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Ara reconec les meves faltes, / tinc sempre present el meu pecat. / Contra vós, contra vós sol he pecat, / i he fet el que és dolent als vostres ulls. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llanceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Obriu-me els llavis, Senyor, / i proclamaré la vostra lloança. R.

Jesús rebutja les temptacions del Maligne. Pintura del Duccio (1235-1319). Col·lecció Frick, Nova York

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar.

Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va imperar la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Esriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".»

Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Esriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contestà: «També diu l'Esriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! L'Esriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre de arcilla del suelo, sopló en su nariz un aliento de vida, y el hombre se convirtió en ser vivo. El Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos de ver y buenos de comer; además, el árbol de la vida, en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal.

La serpiente era el más astuto de los animales del campo que el Señor Dios había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Cómo es que os ha dicho Dios que no comáis de ningún árbol del jardín?» La mujer respondió a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; solamente del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, bajo pena de muerte".» La serpiente replicó a la mujer: «No moriréis. Bien sabe Dios que cuando comáis de él se os abrirán los ojos y seréis como Dios en el conocimiento del bien y del mal.» La mujer vio que el árbol era apetitoso, atrayente y deseable, porque daba inteligencia; tomó el fruto, comió y ofreció a su marido, el cual comió. Entonces se les abrieron los ojos a los dos y se dieron cuenta de que estaban desnudos; entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

▶ Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor: hemos pecado.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa, / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Pues yo reconozco mi culpa, / tengo siempre presente mi pecado: / contra ti, contra ti sólo pequé, / cometí la maldad que aborreces. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Señor, me abrirás los labios, / y mi boca proclamará tu alabanza. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,12-19)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, así la muerte pasó a todos los hombres, porque todos pecaron.

Por el delito de un solo hombre comenzó el reinado de la muerte, por culpa de uno solo. Cuanto más ahora, por un solo hombre, Jesucristo, vivirán y reinarán todos los que han recibido un derroche de gracia y el don de la justificación. En resumen: si el delito de uno trajo la condena a todos, también la justicia de uno traerá la justificación y la vida. Si por la desobediencia de uno todos se convirtieron en pecadores, así por la obediencia de uno todos se convertirán en justos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes.» Pero él le contestó, diciendo: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios".»

Entonces el diablo lo lleva a la ciudad santa, lo pone en el alero del templo y le dice: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Encargaré a los ángeles que cuiden de ti, y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras".» Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios".»

Después el diablo lo lleva a una montaña altísima y, mostrándole los reinos del mundo y su gloria, le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras.» Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto".» Entonces lo dejó el diablo, y se acercaron los ángeles y le servían.

COMENTARI

Sense pecat

en benefici propi, per ser admirat i servit pels altres. Jesús va ser temptat, i així ho diuen clarament els evangelis. I podem suposar que les seves temptacions eren encara més fortes del que solen ser-ho les nostres, perquè devia ser conscient que podia aconseguir allò que es proposés.

Efectivament, Jesús es va fer igual a nosaltres en tot. Amb una diferència, que el fa singular. Ell no va consentir mai a la temptació. No va caure en el pecat. Ell és la demostració que és possible vèncer el mal i fer sempre el bé, que es pot oblidar el jo insolidari i tancat que portem a dins i viure totalment per als altres. Com? Amb la confiança posada en

Déu. Segons el relat evangèlic, Jesús respon a cada temptació amb un text de la Paraula de Déu. El mal no té res a fer contra el qui mostra una disponibilitat plena a Déu i manté una atenció constant a la seva voluntat. El coneixement i la meditació de la Paraula de Déu donen recursos i força per mantenir-se en la bondat.

La temptació ens espera a cada cantonada. La feblesa humana ens acompanya sempre. Però a partir de Jesús sabem que és possible superar-la. Sols no, però sí amb la força que dóna Déu als qui escolten la seva paraula i confien realment en ell.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46 ■ **dimarts**: Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15 ■ **dimecres**: Jo 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32 ■ **dijous**: Est 4,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12 ■ **divendres**: Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26 □ **dissabte**: 2S 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 /Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a) ■ **diumenge** vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.): Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9.

Segur que tots volem el bé. Tanmateix, a l'hora de la veritat sovint fem el mal. No ens manquen els bons propòsits, potser fermes i renovats amb freqüència, però els trenquem amb facilitat. Sentim a prop l'atractiu del mal, i ens deixem endur per l'egoisme, la comoditat o la peresa. Voldríem esforçar-nos sincerament a seguir el camí de la justícia i de la bondat, però abandonem la lluita quasi sense adonar-nos-en.

Jesús de Natzaret és el Fill de Déu fet home. Ha assumit la condició humana amb totes les conseqüències. També va experimentar la seducció del poder, de la glòria, de la riquesa. També va conèixer la possibilitat d'usar les seves capacitats

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Com s'acabarà tot plegat?
Cal vetllar i confiar en Déu (i II)

Oriol: —Mare, tu com veus el futur del món?
Gràcia: —Crec que la història és un llarg camí i que l'aventura humana acabarà bé. Déu deixa fer, però Ell és com una Mare amorosa i vetlla per tots, pels presents, pels passats i pels futurs.

—Però, cap a on anem?
—Cap a una terra promesa.
—Qui l'ha promesa?

—Déu.
—A qui l'ha promesa?
—A tota la humanitat, sense diferències. L'ha promesa a tots i hem de creure en la seva promesa, perquè la seva Paraula és fidel.
—I en aquest regne del final de la història hi serem tots?
—Hi serem tots en plena harmonia. Déu serà tot en tots.
—Què vol dir *tot en tots*?
—Cada ésser, des del més petit fins al més gran, serà un reflex lluminós de Déu, que, en cadascun d'ell, hi veurem la joiosa

vinguda de Crist en la glòria. La glòria de Déu irradiarà en tota la creació, i li tornarà la seva esplendor primera.
—I quan serà tot això? Sabem el dia? Coneixem l'hora?
—No ho sabem, però hem de vetllar i estar atents. Ignorem el temps de la consumació de la Terra i de la humanitat.
—I mentrestant què hem de fer?
—Hem d'edificar cada dia, fer el nostre treball com si d'això en depengués el futur del món. Omplir de la màxima intensitat cada *ara* que ens és regalat i esperar que Déu acabarà el que nosaltres hem començat. El creient sap que li pot passar tot, però que, per molt que li passi, sap que Déu l'acull en el seu si i que la mateixa mort ha estat vençuda pel Crist ressuscitat.
—Seria meravellós viure així.
—Certament. La serenitat plena ve de Déu, ve del fet de saber-se estimat incondicionalment per Déu.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

RELIGIÓ I COMUNICACIÓ

Informació i comunicació avui

Gairebé resulta un lloc comú afirmar que la societat actual, malgrat les gegantines xarxes informatives que, sovint, ofeguen literalment la xarxa dels nostres dies, és caracteritzada per una incomunicació creixent. Amb una relativa freqüència s'ha posat en relleu que una cosa és estar informat i una altra de ben diferent és trobar-se comunicat.

La comunicació, estrictament parlant, no depèn de la quantitat d'informació que hom posseeix, sinó d'una mena d'*elaboració cordial* a què hom sotmet les dades de què disposa, per tal d'establir uns lligams ètics i afectius amb si mateix i amb els altres. Aquests lligams són els que, veritablement, configuren la *comunió* i la *comunitat*. Mentre que la informació tendeix a la dispersió, a un incessant augment de les dades, sovint caòticament aplegades i, molt aviat, oblidades, la comunicació és un procés de concentració i purificació que es proposa situar els qui comuniquen en una *mateixa òrbita afectiva*.

L'autèntica comunió promou *al mateix temps* la sintonia cordial i la veritable llibertat. L'anomenada *societat postmoderna* és la societat de la informació, del constant creixement dels ritmes socials, de l'imperi i dels excessos, però també de les innombrables possibilitats dels *mass media*. A causa de l'incessant bombardeig informatiu a què es troben sotmesos els individus i les col·lectivitats, s'origenen justament la dispersió i una immensa oferta de valors característics de la societat actual. Entenem aquí *valor* no en un sentit *moral*, sinó com a perspectiva; en la nostra societat es dona una oferta que creix exponencialment i que dona lloc a l'aparició del consumidor com a principal protagonista social.

En efecte, la postmodernitat pot ser qualificada de cultura de *calaix de sastre*, en la qual els elements més dispersos i heterogenis conflueixen en una mena d'amuntegament amorf. Aquest augment caòtic de la informació més aviat promou la *desorientació* individual i col·lectiva i un acriticisme que *no fa pensar*, que no desvetlla el potencial crític dels individus i dels grups socials, sinó que estableix el *principi fugacitat* com el punt de referència de la vida individual i col·lectiva.

Lluís Duch

(Religió i comunicació, Fragmenta Editorial)

SANTORAL

13. ✚ Diumenge I de Quaresma. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. vi), monjo i mr.

14. Dilluns. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, verge.

15. Dimarts. Santa Madrona (s. ii), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. Dimecres. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de

Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. iv), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. Dijous. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. Divendres. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església; sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. Dissabte. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanç (s. vii), diaca romà i mr. a Flandes.

LAS BIENAVENTURANZAS

Bienaventurados los que sufren persecución por la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos

Contra la actitud de quien se queja de la injusticia, pero sin exponerse demasiado, exhorta Jesús en la octava bienaventuranza al cambio de mentalidad y a la conversión, al coraje civil de arriesgar la vida por la justicia.

La octava bienaventuranza parece una repetición de la cuarta, donde se declara bienaventurados a los que tienen hambre y sed de justicia. En la octava felicidad Jesús a quienes son perseguidos por causa de la justicia. Es una paradoja. Ser perseguidos nunca es agradable. Y, sin embargo, es evidente que también la persecución forma parte del proceso por el que llegamos a ser nosotros mismos.

Todos cuantos luchan por la justicia resultan incómodos. Son perseguidos y asesinados. Muchos sacerdotes latinoamericanos lo han experimentado en su propio cuerpo, por haber luchado en pro de unas estructuras justas y de igualdad de oportunidades para los campesinos pobres.

La felicidad que Jesús promete a estas personas es el reino de los cielos. Mateo ha compuesto las ocho bienaventuranzas de tal modo que la primera y la última contienen la promesa del reino de los cielos. Los pobres de espíritu son como los perseguidos por la justicia: personas interiormente libres, que no dependen de la opinión de los demás. Son libres porque no se dejan dominar por otros ni por la opinión pública, porque han encontrado en Dios su verdadera esencia. Dios reina en ellas. Y porque Dios reina en ellas son por entero ellas mismas, son libres del poder de los demás. Porque Dios es su centro, son ellas mismas en su propio centro y viven en armonía. El reino de los cielos es su recompensa.

Los perseguidos por causa de la justicia son personas que se dejan guiar por el espíritu de Jesús, en las que Jesús mismo viene a nuestro mundo para ser perseguido de nuevo por causa de la justicia. Y de ellas provienen la sanación y la salvación del mundo entero.

Anselm Grün

(Las bienaventuranzas. Un camino de plenitud. Ed. Sal Terrae, 2009)

ENTREVISTA

► PILAR CUESTA

Els joves tot ho poden

Enguany es compleixen cent anys de la fundació, per part de Sant Pedro Poveda, de la Institució Teresiana. Des de l'inici, la vocació i la missió d'aquesta entitat ha obert horitzons i ha contribuït a transformar la realitat social a través de l'estudi exigent, la pregària constant i un estil de vida com el dels primers cristians. Actualment, la Institució Teresiana és present, en diferents projectes i plataformes, a 30 països de quatre continents. Els seus membres, com la Pilar Cuesta, professora i coordinadora de Pastoral de l'Escola Arrels de Barcelona, creuen «en la força transformadora de l'educació i la cultura».

És particularment difícil avui educar cristianament els joves?

Educar en sí ja és difícil i, si es fa des de la fe, encara ho és més, perquè la societat viu des d'altres valors. Els joves són receptius i el testimoni de l'educador cristià és el punt de partida. Sant Pedro Poveda, gran educador i pedagog, dona moltes pistes: no cansar-se de proposar experiències significatives, treure de cada alumne el millor d'ell mateix i sempre amb un clima de família, d'acollida, d'alegria, de diàleg i de compromís.

Com rebreu els joves que aniran de pas a Madrid, per participar a la JMJ 2011?

Sota el lema *Barcelona ACULL*, la Delegació de Pastoral de Joventut de Barcelona ens encoratja, i com a Església que som, hi participem. Obrirem l'escola Arrels i la Comunitat Educativa col·laborarà per acollir un bon grup de joves que participaran a la JMJ. Al llarg d'aquests dies, joves del nostre moviment, ACIT Jove, faran de voluntaris en les diferents activitats proposades.

Què la va portar a entrar a la Institució Teresiana?

Fa 26 anys que hi pertanyo i cada dia agraeixo a Déu l'oportunitat que m'ha regalat de viure una missió i una vocació com la de la Institució. Em va obrir casa seva: anava a estudiar, a pregar, a compartir... L'estil de vida dels seus membres, el sentit de les seves vides em va copiar i vaig sentir que, potser, Déu volia aquest projecte per a mi, i aquí estic. Sant Pedro Poveda va confiar en els joves i va dir: «Vosaltres, joves, tot ho podeu.»

Òscar Bardají i Martín

Nou centre de Càritas a Balaguer

Les obres al nou centre

El proper 26 de març és previst que es dugui a terme la inauguració del nou centre d'atenció de Càritas a Balaguer, en un acte presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i que comptarà amb la presència de destacades autoritats de la ciutat i de la parròquia. El nou centre que Càritas ha disposat se situa en l'emblemàtic edifici de la comunitat franciscana de Sant Domènec, al centre de Balaguer. Es tracta d'una planta de 500 m² dedicada a donar aixopluc als serveis d'acollida, de formació i d'atenció als usuaris de Càritas. La reforma d'aquest espai, que ha culminat una tasca de més de quasi tres anys, ha requerit una profunda remodelació de les sales i dels seus equipaments i que suposen un pas endavant molt important en la presència de l'ONG de l'Església.

El 26 de març s'ha previst un acte a les cinc de la tarda a la que hi estan convidats tots els voluntaris de Càritas de la zona de Balaguer.

Preparatius per a la JMJ

El proper dimecres 16 de març els representants de l'organització de la Jornada Mundial de la Joventut a la diòcesi italiana d'Udine faran una visita a les instal·lacions que la Delegació de Joventut d'Urgell ha previst per acollir els pelegrins en camí cap a Madrid per a la celebració de la jornada, aquest proper estiu. La diòcesi italiana serà acollida per l'Arquebisbe Joan-Enric i pel Delegat, Lluís Plana.

«Cal afavorir el sentit sagrat de les celebracions»

Mn. Joan Baburés, delegat de Pastoral Litúrgica del Bisbat de Girona i Professor de Litúrgia i Sagraments a l'ISCR de Girona, va parlar, el passat 21 de febrer, en la jornada de formació permanent de preveres a Balaguer, que és necessari «d'afavorir el sentit del sagrat en les celebracions, potenciant els diversos elements que dignifiquen la litúrgia i ajuden a una participació dels fidels més viscuda», i ha revisat detingudament la missió del celebrant per tal de millorar, sobretot, la manera de presidir i celebrar l'Eucaristia. Mn. Baburés va parlar en dues sessions sobre la «importància i la dignitat de la celebració eucarística», davant d'una cinquantena de preveres del Bisbat d'Urgell que es van aplegar al Santuari del Sant Crist de Balaguer presidits pel Sr. Arquebisbe.

Els preveres durant la conferència

Mn. Baburés va llegir i comentar en la ponència alguns punts de l'Ordenament general del Missal Romà (IGMR, tercera edició típica). Les celebracions de la Missa com a acció de Crist i del poble de Déu, ordenat jeràrquicament, és per a l'Església, universal i local, i per a cadascun dels fidels, el centre de tota la vida cristiana. Efectivament, en la celebració de la Missa culmina l'acció amb la qual Déu, en Crist, santifica el món, i el culte que els homes tributen al Pare, adorant-lo per mitjà de Crist, el Fill de Déu, en l'Esperit Sant. A més, els misteris de la redempció hi són recordats en forma tal, durant el curs de l'any, que d'alguna manera se'ns fan presents. Totes les altres accions sagrades i totes les obres de la vida cristiana es relacionen amb ella, en procedeixen i s'hi encaminen.

Les dues parts fonamentals de les quals consta la Missa, la litúrgia de la paraula i la litúrgia eucarística, tan estretament unides entre elles que constitueixen un sol acte de culte. Efectivament, a la Missa es para la taula tant de la Paraula de Déu com del Cos de Crist, i els fidels hi són instruïts i alimentats.

Benedicció dels nous habitatges construïts per la Fundació «Clara Rabassa»

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, presidirà el proper dia 17 de març la inauguració i benedicció dels nous habitatges construïts per la Fundació Clara Rabassa a Andorra la Vella. L'acte festiu coincidirà amb la celebració de la reunió del Patronat, encomanat a la Sra. Roser Jordana. A l'acte també assistirà l'Arxiprest de les Valls, Mn. Ramon Sàrries. Se celebrarà a partir de les 12 del migdia.

L'escola Bonavista de Bellcaire col·labora amb Mans Unides

Els infants durant l'àpat solidari

El passat divendres 18 de febrer, els alumnes i professors de l'Escola Bonavista van celebrar un esmorzar solidari per a col·laborar amb el projecte de Mans Unides 2011, aquest any destinat a la construcció de sis aules per a escoles de l'Estat Tamil Nadu, districte Namakal de la Índia. El total de diners que s'ha recollit ha estat de 207,32 euros. Donem gràcies per la seva col·laboració, a tots els nens i nenes, professors i al Forn Palau de Bellcaire, que un any més ha regalat els panets que s'han menjat per esmorzar.

Oliana ret homenatge a Mn. Francesc Tàpies, fill del poble

El poble d'Oliana ha organitzat un homenatge al prevere músic i compositor Mn. Francesc Tàpies, fill del poble, el proper dia 26 de març, al que hi han estat convidats tots els familiars del compositor. Es farà una trobada de «Tàpies», i una missa d'Acció de Gràcies presidida pel Vicari General d'Urgell Mn. Joan Pujol, amb la presència de les autoritats civils i locals.

Mn. Francesc Tàpies nasqué a Oliana el 1898 i morí a Tarragona el 1985. Fou deixeble de Mn. Enric Marfany, al Seminari Interdiocesà i fou mestre de capella a la Catedral de Lugo, estudià a Roma composició, orgue i gregorià amb destacats especialistes i acabà sent primer organista de la Catedral de Tarragona, on també fou canonge. En la seva obra, d'unes 250 peces, destaquen els oratoris. Oliana l'hi dedicarà una plaça molt cèntrica.

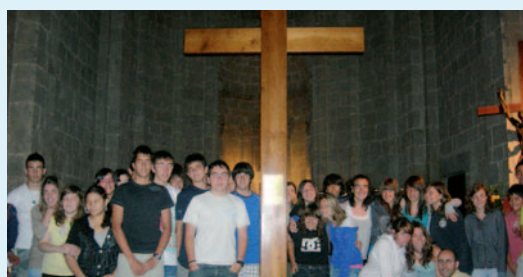
LA PLETA

Som-hi a la JMJ!

Del 17 al 21 d'agost els joves del bisbat d'Urgell, conjuntament amb els altres bisbats catalans, som convidats a participar a les Jornades Mundials de Joventut que convoca el Sant Pare, a Madrid, i on s'espera una participació que rondi el milió i mig de joves.

Aquesta invitació és per a nosaltres una esperança pastoral i una forma d'engrescar els nostres joves a gaudir d'unes experiències que poden deixar petjada.

Cal tenir present que els dies anteriors a la JMJ —de l'11 al 15 d'agost— els bisbats de l'estat espanyol convidem joves d'arreu del món a passar uns dies amb nosaltres abans d'anar a Madrid. Aquests dies previs, nosaltres, des de la nostra diòcesi, acollirem al voltant de tres mil persones, una quantitat força important si tenim en compte la nostra demografia.

Acollirem joves d'arreu del món a la Seu d'Urgell, Balaguer, Andorra la Vella, Sant Julià de Lòria, Escaldes, Penelles, Tornabous, Castellserà, la Pobla de Segur, Guissona i al santuari de Núria. No només seran acollits, sinó que intentarem que l'estada amb nosaltres estigui marcada pel caliu que serem capaços de donar i transmetre a persones

d'altres països, llengües i cultures. Tindrem joves d'Itàlia, França, Holanda, Alemanya, Eslovàquia, Lituània, Bèlgica, Índia, El Congo, Illes Seyelles...

Aquesta acollida la farem tots i totes: famílies, parròquies, escoles, ajuntaments, i sobretot els nostres voluntaris. Voluntaris i voluntàries d'arreu del bisbat que ajudaran de manera essencial a tirar endavant aquest repte sensacional.

I després, amb aquests voluntaris i voluntàries i molta gent que hagi participat, ens n'anirem a Madrid, a seguir compartint amb tants i tants joves, per seguir creixent i per fer d'aquests esdeveniments una proposta de seguiment a Jesús des del dia a dia, de manera anònima, de presència silenciosa i també, de compromís amb els altres.

Som-hi a la JMJ!

Lluís Plana

Delegat diocesà de Joventut